

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 141/2019-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. apríla 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej, zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Mojmirá Mamojku (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 485/2015 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. augusta 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), [REDACTED], pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 485/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti okrem iného uviedol:

„Na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 14 C 485/2015 odo dňa 28.10.2015 do súčasnosti prebieha konanie v právnej veci žalobcu: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bytom [REDAKOVANÉ] zast. JUDr. Ján Vajda, advokát Advokátska kancelária Námestovo, Hviezdoslavovo námestie č. 201 proti žalovanej: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bytom [REDAKOVANÉ] zast. [REDAKOVANÉ], advokát Advokátska kancelária Trnava o zaplatenie sumy 5.975.81 EUR s prísl.

I napriek skutočnosti, že odo dňa začatia tohto súdneho konania do súčasnosti uplynuli už 2 roky a 9 mesiacov, nie je toto konanie právoplatne skončené. Do dnešného dňa nebolo vydané meritórne rozhodnutie vo veci samej.

V tomto konaní sa uskutočnili iba 4 pojednávania - dňa 19.5.2017, dňa 2.8.2017, dňa 23.10.2017 a dňa 23.1.2018, na ktorých som sa zúčastnil spolu s mojím advokátom JUDr. Jánom Vajdom. Od pojednávania konaného dňa 23.1.2018 do dnešného dňa t.j. už 6 mesiacov sa vo veci bezdôvodne nekoná. Dňa 29.5.2018 sa malo uskutočniť pojednávanie, ktoré bolo dňa 28.5.2018 telefonicky bezdôvodne zrušené. Do dnešného dňa nebol vo veci nariadený nový termín pojednávania.

Pojednávania konané dňa 19.5.2017 a dňa 2.8.2017 uskutočnila [REDAKOVANÉ], zastupujúca zákonná sudkyňa. [REDAKOVANÉ] zákonná sudkyňa v tejto veci na pojednávaniach konaných dňa 23.10.2017 a dňa 23.1.2018 bezdôvodne opakovala dokazovanie, ktoré vykonala [REDAKOVANÉ], hoci to nežiadala žiadna procesná strana. Takýmto postupom pri vykonávaní dokazovania došlo k vzniku ďalších zbytočných prieťahov v tomto konaní.

Na pojednávanie konané dňa 23.10.2017 sa dostavili predvolaní svedkovia: [REDAKOVANÉ] ml. a [REDAKOVANÉ] rod. [REDAKOVANÉ], ktorí neboli vypočutí a súd ani nezaprotokoloval ich prítomnosť pred pojednávacou miestnosťou a nezisťoval či si uplatňujú nárok na svedočné.

Odporca do dnešného dňa nevykonával dokazovanie, ktoré som navrhol v mojich písomných podaniach.

Obávam sa že konanie v tejto veci bude trvať veľmi dlhú dobu rovnako ako konanie vo veci Okresného súdu Trnava č.k. 17 C 2/2000 v právnej veci žalobcu: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] proti žalovanej: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré prebieha odo dňa 30.12.1999 do súčasnosti.

Vo veci odporca začal konať až potom, ako som podaním zo dňa 11.9.2016 podal ústavnú sťažnosť, o ktorej na Ústavnom súde Slovenskej republiky v Košiciach prebehlo konanie pod č.k. I. ÚS 648/2016. Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach sp.zn. I. ÚS 648/2016-11 zo dňa 12.10.2016 bola táto moja ústavná sťažnosť odmietnutá “

3. Keďže napadnuté konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené, sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp.zn. 14 C 485/2015 porušené bolo.

Okresnému súdu Trnava prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp.zn. 14 C 485/2015 konal bez zbytočných prieťahov.

[REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3.000,-EUR, ktoré mu je Okresný súd Trnava povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Trnava je povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 325,42 EUR na účet advokáta JUDr. Jána Vajdu č.ú. SK4183605207004202131971 v BRE Bank SA, pobočka zahraničnej banky mBank v Slovenskej republike, Bratislava do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

6. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

7. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podstatou ústavnej sťažnosti a predmetom konania pred ústavným súdom je uplatnenie nároku sťažovateľa na ochranu pred postupom okresného súdu, ktorým malo byť porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Ústavný súd pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru odmieta ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (m. m. II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v ústavnej sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania ústavnej sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

10. Ústavný súd už vo svojej predchádzajúcej judikatúre vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014), a ďalej vyslovil, že „... nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (napr. III. ÚS 59/05).

11. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a z predloženého súdneho spisu okresného súdu vyplýva, že doterajší priebeh napadnutého konania bol takýto:

- 26. október 2015 – okresnému súdu bola doručená žaloba sťažovateľa, ktorou sa domáha zaplatenia sumy 3 525,81 € s príslušenstvom,

- 19. apríl 2016 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 13. máj 2016, pričom od právneho zástupcu sťažovateľa sa zásielka s predvolaním na pojednávanie pre chybu v doručovaní vrátila ako nedoručená,

- 12. máj 2016 – okresnému súdu bola doručená žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na 13. máj 2016 spolu s plnomocenstvom od nového právneho zástupcu sťažovateľa,

- 16. jún 2016 – okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým sa dožadoval zmeny žaloby,

- 2. september 2016 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 16. november 2016,

- 7. november 2016 – okresný súd zrušil nariadený termín pojednávania z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne,

- 9. december 2016 – predmetná vec bola pridelená z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti zákonnej sudkyne zastupujúcej sudkyňi,

- 24. február 2017 – okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým opätovne žiadal o zmenu žaloby,

- 6. marec 2017 – okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým žiadal o priznanie úplného oslobodenia od súdnych poplatkov,

- 25. apríl 2017 – predmetná vec bola pridelená z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti zákonnej sudkyne ďalšej zastupujúcej sudkyňi,

- 18. máj 2017 – okresný súd uzneseniami pripustil zmenu žaloby a priznal sťažovateľovi čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 75 % poplatkovej povinnosti,

- 19. máj 2017 – uskutočnilo sa pojednávanie vo veci a bolo odročené na 2. august 2017,

- 5. jún 2017 – okresný súd uznesením pripustil ďalšiu zmenu žaloby,

- 2. august 2017 – uskutočnilo sa pojednávanie vo veci a bolo odročené pre účely ďalšieho dokazovania na 23. október 2017,

- 23. október 2017 – uskutočnilo sa pojednávanie vo veci, ktoré po ukončení práceneschopnosti viedla zákonná sudkyňa, pričom pojednávanie bolo odročené na 23. január 2018,

- 23. január 2018 – uskutočnilo sa pojednávanie vo veci a pre účely ďalšieho dokazovania bolo odročené na 29. máj 2018 a následne na 29. november 2018, resp. 27. november 2018,

- 27. november 2018 – uskutočnilo sa pojednávanie vo veci a pre účely ďalšieho dokazovania bolo odročené na 7. február 2019, ktoré sa taktiež uskutočnilo a bolo odročené na 18. apríl 2019.

12. Na základe vyhodnotenia priebehu napadnutého konania ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu nebol optimálny ani dostatočne efektívny, no na druhej strane, berúc do úvahy doterajšiu dĺžku konania a nepochybný podiel sťažovateľa na predĺžení priebehu konania opakovaným uplatňovaním zmien žaloby a všetky okolnosti danej veci, ústavný súd dospel k záveru, že prietahy v napadnutom konaní nedosiahli takú intenzitu, žeby v ich dôsledku došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V tejto súvislosti dáva ústavný súd do pozornosti ustanovenia § 149 až § 154 Civilného sporového poriadku v spojení s § 470 Civilného sporového poriadku s tým, že osobitne od účinnosti nových procesných predpisov, t. j. od 1. júla 2016, je v sporovom konaní výlučne vecou sporových strán uviesť pravdivo a úplne, ako aj riadne a včas všetky podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

13. V prípade, keď ústavný súd zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovie (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). K takémuto záveru dospel ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti.

14. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

15. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

16. Ústavný súd v závere pripomína, že ak by napadnuté konanie okresného súdu pokračovalo a v jeho ďalšom priebehu by dochádzalo k neospravedliteľným prierahom, sťažovateľ môže podať na ústavnom súde novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2019